

ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ๖ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

วิสัยทัศน์

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยืดหยุ่นสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ

๑. การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง
 - (๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐
 - (๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์สหรัฐ) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สหรัฐ) ต่อคนต่อปี
 - (๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
 - (๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การลงทุนขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)
๒. การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
 - (๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (SocioEconomic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
 - (๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
 - (๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน
๓. การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
 - (๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

- (๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง
- ๔. การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - (๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
 - (๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
 - (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
 - (๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - (๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ
- ๕. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ
 - (๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
 - (๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน
 - (๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

กรอบยุทธศาสตร์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วย ๑๐ ยุทธศาสตร์หลัก ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
๒. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
๓. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
๕. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
๖. ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ
๗. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๘. ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม
๙. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
๑๐. ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค

๑.๓ แผนพัฒนาภาค / แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด / แผนพัฒนาจังหวัด

๑) แผนพัฒนาภาค

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคกลางตอนกลาง

ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง ประกอบด้วยสมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี และสระแก้ว ควรเน้นการสร้างมูลค่าการผลิตให้สูงขึ้น การป้องกันการขยายตัวของพื้นที่ชุมชนและอุตสาหกรรมเพื่อไม่ให้บุกรุกพื้นที่เกษตรที่อุดมสมบูรณ์ เพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานด้านความปลอดภัยของสินค้าเกษตร เพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง ได้กำหนดตำแหน่งยุทธศาสตร์ Gateway to the World “ประตูสู่การค้าโลก” โดยมีจุดเน้นที่สำคัญ ๓ ด้าน ดังนี้ คือ

๑. ศูนย์กลางการค้าการลงทุน การคมนาคม และการค้าภาคตะวันออกของไทยสู่อินโดจีนและตลาดโลก

- ๑.๑ การพัฒนาโครงข่าย Logistics ปรับปรุงทางหลวงและเส้นทางคมนาคมที่สำคัญ

- ๑.๒ พัฒนาจุดผ่อนปรนเพื่อรองรับการยกระดับจุดผ่านแดนถาวร
- ๑.๓ จัดตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว
- ๑.๔ นครนายก Smart Country Silicon Valley
- ๑.๕ ศูนย์ทดสอบยานยนต์
- ๒. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์
 - ๒.๑ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ให้มีมาตรฐาน
 - ๒.๒ ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนตามแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์
- ๓. แหล่งผลิตสินค้าเกษตรมาตรฐานสากล
 - ๓.๑ การเตรียมความพร้อมภาคเกษตรสู่ประชาคมอาเซียน
 - ๓.๒ ส่งเสริมการรวมกลุ่มสถาบันเกษตรกร
 - ๓.๓ เพิ่มช่องทางการตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัย

๒) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

วิสัยทัศน์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง

“ศูนย์กลางการค้าการลงทุนแห่งอินโดจีน ฐานการผลิตอุตสาหกรรมก้าวหน้าระดับประเทศ แหล่งผลิตสินค้าเกษตรมาตรฐานสากล เส้นทางท่องเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรม”

ประกอบด้วยประเด็นยุทธศาสตร์ ๔ ประเด็น ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนภาคตะวันออกของอินโดจีน และรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

เป้าประสงค์

เป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน และการขนส่งภาคตะวันออกของอินโดจีนที่พร้อมด้วยระบบโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมขนส่งและสิ่งอำนวยความสะดวก พร้อมทั้งบุคลากรศักยภาพสูงและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบโลจิสติกส์ที่มีคุณภาพ สะดวก รวดเร็ว เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและเชื่อมต่อกันภายในกลุ่มจังหวัดและไปสู่อินโดจีน

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาศูนย์กลางและช่องทางการกระจายสินค้าเพื่อรองรับการเป็นฐานการผลิตขนส่ง และจัดจำหน่ายของอินโดจีน

กลยุทธ์ที่ ๓ วางแผนการผลิตและพัฒนาบุคลากรทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ เพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนของอินโดจีน

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อรองรับการค้า การลงทุนและการขนส่งที่มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้า และบริการให้ได้มาตรฐาน โดยคำนึงถึงชุมชนและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

๑. ยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อม มาตรฐานสินค้าและบริการการท่องเที่ยว และมีระบบขนส่งที่สะดวกรวดเร็ว เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยว

๒. เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีเรื่องราว (Story) และมีการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมภายในกลุ่มจังหวัด มีศักยภาพทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๑ อนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรม เพื่อเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัดและภูมิภาค

กลยุทธ์ที่ ๒ ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ตามแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์

กลยุทธ์ที่ ๓ จัดทำเรื่องราว (Story) และข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว พร้อมทั้งพัฒนาประสิทธิภาพการตลาดและการประชาสัมพันธ์ และบุคลากรรองรับการท่องเที่ยวของภูมิภาค

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของกลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาระบบปัจจัยการผลิตและระบบโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร เพื่อให้สินค้าเกษตรได้มาตรฐานสากล เชื่อมโยงตลาดรองรับการค้าเสรี

เป้าประสงค์

๑. ผลผลิตทางการเกษตรปลอดภัยปลอดภัย ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และมูลค่าเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและมีศักยภาพการแข่งขัน

๒. เกษตรกรมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี และมีเครือข่ายที่เข้มแข็งเพื่ออำนาจทางการตลาด

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาการเข้าถึงปัจจัยการผลิตและโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรอย่างครบถ้วน

กลยุทธ์ที่ ๒ เพิ่มผลิตภาพและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร

กลยุทธ์ที่ ๓ เชื่อมโยงวัตถุดิบภาคเกษตรกรรมสู่การแปรรูปในภาคอุตสาหกรรมภายในกลุ่มจังหวัด เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

กลยุทธ์ที่ ๔ มุ่งพัฒนาสู่เกษตรปลอดภัยที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีมูลค่าสูง

กลยุทธ์ที่ ๕ ยกระดับสถาบันเกษตรกรสู่เครือข่ายตลาดสินค้าเกษตรรองรับการค้าเสรี

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาเทคโนโลยีและยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการลงทุน เพื่อรองรับการเติบโตทางอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

๑. เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมที่มีมาตรฐานและศักยภาพที่พร้อมสรรพด้วยโครงสร้างพื้นฐานแรงงาน ฝีมือ ระบบขนส่ง และการใช้นวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างต่อเนื่อง

๒. เป็นแหล่งอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาฝีมือแรงงานที่ตอบสนองต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรม

กลยุทธ์ที่ ๓ การกำหนดเขตพื้นที่อุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดที่เหมาะสมและวางแผนการลงทุนในอุตสาหกรรม

กลยุทธ์ที่ ๔ เสริมสร้างองค์ความรู้ นวัตกรรมเทคโนโลยีการผลิตในภาคอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมระบบการบริหารจัดการในภาคอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและพัฒนาเครือข่ายระบบ ฝึกระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๓) แผนพัฒนาจังหวัด

วิสัยทัศน์

“เมืองชายแดนแห่งความสุข ถิ่นเกษตรปลอดภัย แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอารยธรรมโบราณเขตเศรษฐกิจพิเศษสระแก้วมั่นคง”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสระแก้ว

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้และสภาพแวดล้อมของประชาชนให้สามารถปรับตัว ประกอบอาชีพและมีสภาพแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดี

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการดำรงชีวิตของประชาชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันครอบครัวและชุมชน การประพฤติตนตามหลักศาสนา

กลยุทธ์ที่ ๓ มีอนามัยสิ่งแวดล้อมและสุขภาวะที่ดี รวมทั้งการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมอาชีพ รายได้ การมีงานทำ และมีสวัสดิการทันเวลา

กลยุทธ์ที่ ๕ พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้ประชาชนมีรายได้และคุณภาพชีวิตดีขึ้น

กลยุทธ์ที่ ๖ ส่งเสริมการอนุรักษ์และพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๗ ยกกระดับมาตรฐานการศึกษา ทั้งในและนอกระบบ

กลยุทธ์ที่ ๘ ส่งเสริมและพัฒนาโครงการตามแนวพระราชดำริ

กลยุทธ์ที่ ๙ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐในการบริหารและให้บริการประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ปรับปรุงปัจจัยและกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยให้ได้คุณภาพมาตรฐานสากล

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาแหล่งน้ำ และระบบชลประทาน ตลอดจนฟื้นฟู และปรับปรุงดินให้มีความอุดม

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมอุตสาหกรรมการแปรรูปและบรรจุภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่า

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาคุณภาพผลผลิตให้ปลอดภัยได้มาตรฐานสากล

กลยุทธ์ที่ ๔ สร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตร โดยการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีในการปรับปรุงคุณภาพ ชนิด และราคาของสินค้าเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ที่ ๕ ยกกระดับมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรสู่มาตรฐานสากล ด้วยการถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกรเพื่อปรับปรุงปัจจัยการผลิตให้มีประสิทธิภาพ เช่น การผลิตปุ๋ยอินทรีย์การจัดการหาพันธุ์พืชและสัตว์ที่ดี

กลยุทธ์ที่ ๖ ส่งเสริมระบบการปลูกพืชปุ่สดและประมงที่ปลอดภัย เช่น เกษตรทฤษฎีใหม่ และเกษตรผสมผสาน

กลยุทธ์ที่ ๗ ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และการตลาดเกษตรปลอดภัย ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ให้มีความปลอดภัย และปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก เสริมสร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเชื่อมโยงอารยธรรมโบราณ

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการด้านการท่องเที่ยวให้เพียงพอและได้ มาตรฐานปลอดภัย ถูกสุขลักษณะ ในราคาที่เหมาะสม ยุติธรรมให้กับนักท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมเครือข่ายภาคประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมด้านการท่องเที่ยวและสร้าง เครือข่ายเชื่อมโยงการท่องเที่ยว ทั้งในและต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวด้วยการฟื้นฟูและจัดระเบียบให้คงสภาพการเป็น แหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามและหลากหลายโดยเฉพาะด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศด้านการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๕ ประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๖ ส่งเสริมพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและผู้ประกอบการธุรกิจด้านการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๗ พัฒนากิจกรรมและรูปแบบการท่องเที่ยวให้หลากหลาย เพื่อเพิ่มทางเลือกในการ ท่องเที่ยวโดยเฉพาะการแพทย์แผนไทยและการเชื่อมโยงกับอารยธรรมโบราณ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ เพิ่มประสิทธิภาพระบบโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการค้าการลงทุน พัฒนาเศรษฐกิจ การบริหารจัดการด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อยอมรับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อยอมรับการลงทุน การจราจร และการขนส่งสินค้าในการเป็นเขต เศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว ทั้งการก่อสร้างและขยายช่องทางถนนและระบบรางเชื่อมโยงกับจังหวัดใกล้เคียง และประเทศเพื่อนบ้าน

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและสร้างบรรยากาศในการค้า การลงทุน และชักจูงให้ผู้ประกอบการ นักลงทุนมาดำเนินกิจการในเขตเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว

กลยุทธ์ที่ ๓ อำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดน พิธีการศุลกากร การตรวจคนเข้าเมือง การสร้างคลังสินค้า และการอนุญาตให้ใช้แรงงานต่างด้าว โดยดำเนินการให้ได้มาตรฐานเป็นสากล มีประสิทธิภาพ ประหยัด รวดเร็ว มีคุณภาพ ลดขั้นตอน และทันเวลา

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาระบบการให้บริการสุขภาพและการศึกษา ผลิตและพัฒนาฝีมือแรงงาน ของบุคลากรให้ตรงตามตลาดแรงงาน

กลยุทธ์ที่ ๕ เตรียมการรองรับกับการเปลี่ยนแปลงในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพการอยู่อาศัย การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่จะเกิดในเขตเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว

กลยุทธ์ที่ ๖ พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านโครงสร้างพื้นฐาน ผังเมือง การค้า การลงทุน แรงงานสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อมในเขตเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว รวมทั้งการจัดตั้งศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ (One Stop Service - OSS)

กลยุทธ์ที่ ๗ เตรียมการรองรับการตั้งนิคมอุตสาหกรรมในเขตเศรษฐกิจพิเศษสระแก้วให้ เป็นอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ เสริมสร้างความมั่นคงเพื่อการพัฒนาพื้นที่จังหวัดชายแดน

กลยุทธ์ที่ ๑ เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยจากภัยคุกคามในพื้นที่จังหวัดชายแดน

กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน

กลยุทธ์ที่ ๓ เสริมสร้างคนและชุมชนให้มีจิตสำนึก รู้ตระหนักในด้านความมั่นคง

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านความมั่นคง ให้มีความครบถ้วนสมบูรณ์สามารถใช้งานได้ทันทีและเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดสระแก้ว

วิสัยทัศน์

“การคมนาคมสะดวก ประชาชนมีคุณภาพ ถิ่นอุตสาหกรรมเกษตร เขตท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”

พันธกิจ

๑. การพัฒนาเส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบให้ได้มาตรฐาน เพื่อรองรับการพัฒนาด้านโลจิสติกส์ พัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

๒. พัฒนาศักยภาพคน คุณภาพชีวิต ระบบการศึกษา ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมการจัดระเบียบสังคม การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่างๆ สนับสนุนด้านการสาธารณสุข การจัดให้มีระบบการรักษาความเรียบร้อยในจังหวัด

๓. พัฒนาแหล่งน้ำ ระบบชลประทาน การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ส่งเสริมการอนุรักษ์และพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๔. พัฒนาและส่งเสริมความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชน ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการผลิตสินค้าการเกษตรให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นรองรับการเป็นแหล่งพืชพลังงานทดแทน

๕. พัฒนาฟื้นฟูการท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยว เสริมสร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ส่งเสริมเครือข่ายภาคประชาชนให้มีส่วนร่วมด้านการท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

๖. พัฒนาลาดการค้าตามแนวชายแดนไทย-กัมพูชา และตลาดโรงเกลือให้มีความสะดวก ปลอดภัยยิ่งขึ้น สนับสนุนการจัดระบบโลจิสติกส์ สนับสนุนการค้าให้เป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ของภูมิภาคอินโดจีน

๗. พัฒนาประสิทธิภาพการเมือง/การบริหาร ตามหลักธรรมาภิบาล ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการคมนาคม

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาเส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบให้ได้มาตรฐาน เพื่อรองรับการพัฒนาโครงข่ายด้านโลจิสติกส์

๒) ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม ถนน สะพาน ปรับปรุงภูมิทัศน์ให้เป็นระเบียบ สวยงาม

๓) ส่งเสริมการจัดระบบผังเมืองรวม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านความปลอดภัยและคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมสนับสนุนด้านการสาธารณสุข สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

๒) สนับสนุนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๓) การสังคมสงเคราะห์ และพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ สตรี เด็ก เยาวชน ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๔) การจัดให้มีระบบรักษาความเรียบร้อยในจังหวัดและการจัดให้มีความมั่นคงปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการแก้ไขปัญหาความยากจนและกระจายรายได้
แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ ส่งเสริมการประกอบอาชีพที่ยั่งยืน มีรายได้มั่นคง
- ๒) ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น สนับสนุนโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์
- ๓) ส่งเสริมการดำรงชีวิตของประชาชนตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านบริการพื้นฐาน
แนวทางการพัฒนา

- ๑) จัดหาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค-บริโภค การปรับปรุงภูมิทัศน์สถานที่ราชการ สถานที่ท่องเที่ยว สนามกีฬา สถานที่พักผ่อน สวนสาธารณะ
- ๒) ส่งเสริมให้มีระบบสาธารณสุขอุปโภค สาธารณูปการ ที่สะดวกและเพียงพอ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและการกีฬา
แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี สารสนเทศทางการศึกษาและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้ทันสมัย
- ๒) ส่งเสริมการเรียนการสอน พัฒนาระบบการศึกษา พัฒนาบุคลากรการศึกษา ขยายโอกาสทางการศึกษา เสริมสร้างการเรียนรู้ทั้งในระบบและนอกระบบ
- ๓) ส่งเสริมทำนุบำรุง ฟื้นฟูศาสนาและวัฒนธรรม อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม โบราณสถาน ที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด
- ๔) ส่งเสริมสนับสนุนด้านการกีฬาและนันทนาการ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาให้เพียงพอแก่เด็กและเยาวชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเกษตร
แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น รองรับการเป็นแหล่งพลังงานทดแทน
- ๒) ส่งเสริมสนับสนุนการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร การแปรรูป การพัฒนาคุณภาพ การเกษตรปลอดสารพิษ เกษตรทฤษฎีใหม่
- ๓) ส่งเสริมให้มีตลาดกลางในการจำหน่ายสินค้าการเกษตร สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาและบริหารจัดการแหล่งน้ำธรรมชาติ/แหล่งน้ำชลประทาน ให้สามารถเก็บน้ำไว้ใช้ได้ตลอดปี
- ๒) การกำจัดขยะรวม และบำบัดน้ำเสียของจังหวัด
- ๓) ส่งเสริมสนับสนุนการปลูกป่า อนุรักษ์และพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้าน การท่องเที่ยวและตลาดการค้าชายแดน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) การประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการท่องเที่ยว สนับสนุนให้เครือข่ายภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการท่องเที่ยว
- ๒) พัฒนา พื้นฟูสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติให้เอื้อต่อการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นศูนย์กลางทางด้านการท่องเที่ยว แหล่งเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรม และวิถีชีวิตของชุมชน
- ๓) พัฒนาลาดการค้าตามแนวชายแดนไทย-กัมพูชา และตลาดโรงเกลือ ให้มีความสะอาด สะดวกปลอดภัย เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยว
- ๔) สนับสนุนการจัดระบบโลจิสติกส์ เพื่อการขนส่งและกระจายสินค้าสะดวก รวดเร็ว
- ๕) สนับสนุนการค้าให้เป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ของภูมิภาคอินโดจีน

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“หนองบอนนำอยู่ เพื่อฟูการเกษตร เขตท่องเที่ยวธรรมชาติ”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต สังคม และการบริหารจัดการ

๒.๓ เป้าประสงค์

ตำบลหนองบอน มุ่งหวังเป็นอย่างยิ่งที่จะพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า ซึ่งจะส่งผลให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี และสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น จึงได้กำหนดเป้าประสงค์เพื่อให้สามารถดำเนินการจัดกิจกรรมต่างๆ บรรลุตามพันธกิจและวิสัยทัศน์ที่กำหนด ดังนี้

๑. เพื่อพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. เพื่อพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
๓. เพื่อพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
๔. เพื่อพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม
๕. เพื่อพัฒนาด้านแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
๖. เพื่อพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต สังคม และการบริหารจัดการ

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. กรณีโครงการโครงสร้างพื้นฐาน วัดคุณภาพงานจากการที่ คณะกรรมการตรวจรับงานจ้างตรวจรับงานโดยจะต้องได้คุณภาพงานที่ดี ไม่มีปัญหาและข้อท้วงติง

- ๒.กรณีโครงการด้านอื่นๆ วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการทุกประการ
๓. ร้อยละของประชาชนที่พึงพอใจ

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	<ul style="list-style-type: none"> - เพื่อพัฒนาเส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงเป็นระบบเพื่อรองรับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และจัดหาในเรื่องของน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภคให้เพียงพอ - เพื่อก่อสร้างซ่อมแซม บำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ การวางผังเมืองในในท้องถิ่น และผังเมืองรวมของจังหวัด พร้อมทั้งจัดให้มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน ให้มีความสะดวกในการให้บริการประชาชนอย่างมีมาตรฐาน และเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ อีกทั้งยังสามารถสนับสนุนยุทธศาสตร์ด้านอื่นๆด้วย
๒.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	<ul style="list-style-type: none"> - เพื่อพัฒนาและส่งเสริมภาคประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง และการพัฒนาเศรษฐกิจตามที่มีรัฐบาลส่งเสริม
๓.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	<ul style="list-style-type: none"> - เพื่อพัฒนาระบบการศึกษาในพื้นที่ให้กับประชาชนได้เข้าถึงการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวิถีของแต่ละชุมชน เพื่อพัฒนาสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต อย่างมีคุณภาพ และทำถึง พร้อมบำรุงพระพุทธศาสนา อนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาชาวบ้านท้องถิ่นให้คงอยู่ต่อไป รวมไปถึงการส่งเสริมการศึกษา นันทนาการ กิจกรรมเด็ก เยาวชน ประชาชน และผู้ด้อยโอกาส

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
------------	----------

<p>๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม</p>	<p>- เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้คงอยู่อย่างยั่งยืน สืบไป และส่งเสริมการปลูกป่าไม้ เพื่อให้สิ่งแวดล้อมในพื้นที่มีความอุดมสมบูรณ์ มีความหลากหลายทางธรรมชาติ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ โดนการเน้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาทรัพยากร เพื่อให้เกิดความหวงแหนป่าไม้ที่มีอยู่ไว้ให้ลูกหลานสืบต่อไป</p>
<p>๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร</p>	<p>- เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำทางการเกษตรให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ทำการเกษตร เพื่อรองรับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและจัดทำในเรื่องของน้ำ เพื่อการเกษตรให้เพียงพอ</p> <p>- ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ซ่อมแซมแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรในตำบล</p>
<p>๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต สังคม และการบริหารจัดการ</p>	<p>- เพื่อเป็นการส่งเสริมพัฒนาสงเคราะห์พัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส และผู้ติดเชื้อ HIV ให้เข้าถึงการให้บริการด้านสาธารณสุขขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง ประชาชนมีสุขภาพที่ดี การจัดสวัสดิการชุมชนโดยให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ พร้อมทั้งให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อยู่ด้วยกันอย่างสงบภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชน</p>

๒.๖ กลยุทธ์

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ของตำบลหนองบอน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญกับการวางบทบาทการพัฒนาตำบลหนองบอนในอนาคตอย่างเหมาะสมสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาชน รวมทั้งสอดคล้องกับศักยภาพและบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อที่จะให้ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุด ดังนั้น จึงได้กำหนดกลยุทธ์ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 - ๑.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
 - ๒.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
 - ๓.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม
 - ๔.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
 - ๕.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต สังคม และการบริหารจัดการ

๖.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต สังคม และการบริหารจัดการ

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน ให้ความสำคัญต่อการดำเนินการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ในด้านต่างๆ โดยเฉพาะการปรับปรุง พื้นฟูพัฒนาการจัดบริการสาธารณะ หรือโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งถือเป็นภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนการพัฒนาด้านการศึกษาฯ อันเป็นรากฐานสำคัญต่อการพัฒนาคน พัฒนาประเทศ ให้มีคุณภาพสูง การพัฒนาที่ยั่งยืน ควบคู่กับการพัฒนาด้านสังคม เศรษฐกิจ สภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชน โดยยึดหลักการมีส่วนร่วม ความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล และแผนพัฒนาระดับต่างๆ รวมถึงการพิจารณา วิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการของประชาชน และความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอนจึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ครอบคลุมกิจกรรมต่างๆขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน จำนวน ๖ ยุทธศาสตร์ และ ๖ กลยุทธ์ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

๒.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

๓.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านการการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม

๔.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

๕.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต สังคม และการบริหารจัดการ

๖.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต สังคม และการบริหารจัดการ

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในภาพรวมแล้วยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน มุ่งพัฒนา ๖ ด้าน ได้แก่ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาด้านเศรษฐกิจการพัฒนาด้านการการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมการพัฒนาด้านแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรการพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม และการบริหารจัดการ

๓.การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. วิเคราะห์ SWOT ในมิติด้านบุคลากรและทรัพยากรบุคคลในพื้นที่ (Man)

จุดแข็ง(Strengths)	จุดอ่อน(Weaknesses)
<p>๑. ประชากรมีประมาณเจ็ดพันกว่าคนถือเป็นจำนวนที่เหมาะสมไม่มากไม่น้อยเกินไปทำให้สามารถให้บริการสาธารณะได้อย่างทั่วถึง</p> <p>๒. บุคลากรมีความรักถิ่น ไม่ต้องย้ายที่อยู่</p> <p>๓. การเดินทางสะดวก สามารถทำงานเกินเวลาได้</p> <p>๔. อยู่ในวัยทำงาน สามารถรับรู้และปรับตัวได้รวดเร็ว</p> <p>๕. มีความรู้เฉลี่ยระดับปริญญาตรี</p>	<p>๑. ปัญหาด้านทรัพยากรบุคคลมีจำนวนน้อยส่งผลให้การปฏิบัติงานล่าช้า ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร</p> <p>๒. ขาดบุคลากรที่มีรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน</p> <p>๓. เจ้าหน้าที่บางรายมีความตระหนกในหน้าที่และความรับผิดชอบต่องานที่ปฏิบัติค่อนข้างน้อย</p>
โอกาส(Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
<p>๑. ประชาชนมีความร่วมมือพัฒนาองค์กรดี</p> <p>๒. บุคลากรมีความคุ้นเคยกันทั้งหมด</p> <p>๓. บุคลากรมีถิ่นที่อยู่กระจายทั่วเขต อบต. ทำให้รู้สภาพพื้นที่ ทิศนคติของประชาชนได้ดี</p> <p>๔. บุคลากรมีการพัฒนาความรู้ปริญญาตรี ปริญญาโทเพิ่มขึ้น</p>	<p>๑. ระเบียบกฎหมายไม่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน</p> <p>๒. กระแสความนิยมของต่างชาติมีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน</p> <p>๓. มีความก้าวหน้าในวงแคบ</p> <p>๔. บุคลากรมีภาระต้องดูแลครอบครัว และต่อสู้ปัญหาเศรษฐกิจ ทำให้มีเวลาให้ชุมชนจำกัด</p>

๒. วิเคราะห์ SWOT ในมิติด้านเศรษฐกิจ

จุดแข็ง(Strengths)	จุดอ่อน(Weaknesses)
<p>๑. ผู้บริหารท้องถิ่นให้ความสำคัญ</p>	<p>๑. ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารงานด้านเศรษฐกิจ และการพัฒนาอาชีพด้านต่างๆ</p>
โอกาส(Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
<p>๑. เป็นนโยบายที่รัฐบาลให้ความสำคัญ</p> <p>๒. การเกษตรเป็นสาขาการผลิตที่สำคัญของจังหวัด</p> <p>๓. พื้นที่อุดมสมบูรณ์ เหมาะแก่การทำการเกษตร</p> <p>๔. การคมนาคมขนส่งสะดวก</p>	<p>๑. ค่าครองชีพที่สูงขึ้น</p> <p>๒. เทคโนโลยีสมัยใหม่ราคาแพง</p> <p>๓. ราคาผลผลิตทางการตกต่ำ แต่ต้นทุนการผลิตสูง</p> <p>๔. การใช้สารเคมีในการเกษตร</p> <p>๕. ขาดการรวมกลุ่มของเกษตรกร การมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นลักษณะต่างคนต่างทำ</p>

๓. วิเคราะห์ SWOT ในมิติด้านทรัพย์สิน วัสดุ ครุภัณฑ์ เครื่องมือเครื่องใช้ (Material)

จุดแข็ง(Strengths)	จุดอ่อน(Weaknesses)
<p>๑. มีระดับเพลิง ที่พร้อมใช้งานตลอดเวลา สามารถดำเนินงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้รวดเร็ว ทันเวลา</p> <p>๒. มีรถยนต์บรรทุกขยะมูลฝอย สำหรับจัดเก็บขยะ เพื่อให้บริการประชาชน</p>	<p>๑. ที่ทำงานคับแคบ ไม่มีที่จอดรถพนักงานและผู้มาติดต่อราชการ</p> <p>๒. ระดับเพลิงบรรทุกน้ำได้ปริมาณน้อย เนื่องจากเป็นรถบรรทุก ๖ ล้อ</p>
โอกาส(Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
<p>๑. สามารถประสานยืมครุภัณฑ์ยานพาหนะที่มีราคาแพงจาก อปท.ข้างเคียง เช่น รถกระเช้าขององค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว</p>	<p>๑. ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ที่มีอยู่เริ่มชำรุดและล้าสมัย</p>
ความได้เปรียบเชิงยุทธศาสตร์	ความท้าทายเชิงยุทธศาสตร์
<p>๑. การมีรถยนต์บรรทุกขยะมูลฝอย ทำให้สามารถบริหารจัดการเรื่องขยะได้สะดวก สามารถบริการประชาชนได้อย่างทั่วถึง</p>	<p>๑. จะมียุทธศาสตร์ปรับปรุงที่ทำการให้ทัดเทียมกับ อปท. อื่นๆได้อย่างไรภายใต้งบประมาณที่จำกัด</p>

๔. วิเคราะห์ SWOT ในมิติด้านการบริหารจัดการ

จุดแข็ง(Strengths)	จุดอ่อน(Weaknesses)
<p>๑. ผู้บริหารให้ความสำคัญ</p> <p>๒. เป็นภารกิจ/อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของ อปท.</p> <p>๓. มีการรับฟังความคิดเห็นของทุกภาคส่วน</p>	<p>๑. ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องมีจำนวนมาก และมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง ทำให้การปฏิบัติงานยุ่งยากขึ้น</p>
โอกาส(Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
<p>๑. เป็นพื้นที่เหมาะแก่การเกษตร และมีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์</p>	<p>๑. ประชาชนขาดความเข้าใจในการทำงานของภาคราชการ และยังไม่ให้ความร่วมมือด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น</p>

๕. วิเคราะห์ SWOT ในมิติด้านบริบทของพื้นที่ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง(Strengths)	จุดอ่อน(Weaknesses)
<p>๑. มีโครงข่ายการคมนาคมที่สะดวก สามารถติดต่อได้ตลอดทั้งท้องถิ่น อำเภอและจังหวัด</p> <p>๒. สภาพแวดล้อมยังมีสภาพที่ดี เนื่องจากยังไม่มีอุตสาหกรรมและชุมชนยังไม่หนาแน่น</p> <p>๓. พื้นที่ตำบลมีลำคลองหลายสาย ดินมีความอุดมสมบูรณ์</p>	<p>๑. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นไปอย่างล่าช้า เพราะมีงบประมาณจำกัดในการนำไปพัฒนา</p> <p>๒. พื้นที่ตำบลมีขนาดกว้าง ทำให้ใช้งบประมาณมากในการก่อสร้างถนนคมนาคม</p> <p>๓. ประชาชนขาดจิตสำนึกในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๔. ประชาชนส่วนใหญ่นิยมปลูกพืชเชิงเดี่ยว</p>
โอกาส(Opportunities)	อุปสรรค (Threats)

<p>๑. พ.ร.บ. การกระจายอำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้ อบต. มีรายได้เพิ่มขึ้นในการไปพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรวมทั้งด้านอื่นๆ</p> <p>๒. รัฐบาลมีนโยบายและให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม</p>	<p>๑. เนื่องจากภาวะโลกร้อน ส่งผลให้สภาพภูมิประเทศเปลี่ยนแปลง ประสบปัญหาภัยธรรมชาติที่รุนแรง ส่งผลให้โครงสร้างพื้นฐานได้รับความเสียหาย</p> <p>-ปัญหาฝนตกหนัก น้ำท่วม ถนนถูกตัดขาด ส่งผลให้การคมนาคมลำบาก</p> <p>-ลมพายุรุนแรง ส่งผลให้เสาไฟฟ้าล้ม ไฟดับ ประชาชนได้รับความเดือดร้อน</p>
ความได้เปรียบเชิงยุทธศาสตร์	ความท้าทายเชิงยุทธศาสตร์
<p>๑.ทำเลที่ตั้งของตำบลมีแหล่งน้ำไหลผ่าน</p> <p>๒. มลพิษทางอากาศมีน้อย เนื่องจากไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ตำบล</p>	<p>๑. การทำอย่างไรเพื่อให้ราษฎรที่อยู่เขตรับผิดชอบมีความเป็นอยู่ดี สามารถพึ่งพาตัวเองได้ตามหลักทฤษฎีปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งมีความรักและหวงแหนถิ่นฐานของตนเอง</p> <p>๒. วางนโยบายไม่รับถ่ายโอนภารกิจที่ไม่พร้อมจะดำเนินการ</p>

๖. วิเคราะห์ SWOT ในมิติด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

จุดแข็ง(Strengths)	จุดอ่อน(Weaknesses)
<p>๑. เป็นภารกิจ/อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของ อบต.</p> <p>๒. องค์กรมีความพร้อมในการดำเนินงานด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม</p> <p>๓. ผู้บริหารให้ความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐาน</p>	<p>๑. ประกาศคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่ อบต. ไม่เอื้อต่อการดำเนินงาน</p>
โอกาส(Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
<p>๑. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ให้ความสำคัญ</p> <p>๒. ตามรัฐธรรมนูญกำหนดให้เรียนฟรี ๑๒ ปี</p>	<p>๑.บุคลากรด้านการศึกษาไม่เพียงพอ</p> <p>๒. โรงเรียนยังขาดแคลนสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อการสอน และวัสดุทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>๓. ผู้ปกครองยังมีค่านิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนที่มีชื่อเสียง</p> <p>๔. ขาดความต่อเนื่องในการส่งเสริมการสืบทอดวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น</p> <p>๕. สภาพเศรษฐกิจปัจจุบันส่งผลต่อการศึกษาของเยาวชน</p>

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๓.๒.๑) การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบล

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร

- แนวโน้มการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลทั่วประเทศ
- แนวโน้มการควมรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ในตำบลเดียวกันให้มีองค์กรเดียว
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๒.๒) การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบล

AEC หรือ Asean Economics Community คือการรวมตัวของชาติในอาเซียน ๑๐ ประเทศ โดยมี ไทยพม่าลาวเวียดนามมาเลเซียสิงคโปร์อินโดนีเซียฟิลิปปินส์กัมพูชาบรูไน เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้ายๆ กลุ่ม Euro Zone นั้นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์อำนาจต่อรองต่างๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว)

Aseanจะรวมตัวเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีผลเป็นรูปธรรม ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ วันนั้นจะทำให้ภูมิภาคนี้เปลี่ยนไปอย่างมากโดย AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว) หรือแนวทางที่จะให้ AEC เป็นไปคือ

๑. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
๒. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
๓. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
๔. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

จากการที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอนได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ไว้จำนวน ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนั้น จึงวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค หรือ การเข้าสู่ AEC ที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน ในยุทธศาสตร์ต่างๆ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการหลั่งไหลเข้ามาของประชากรประเทศเพื่อนบ้านไม่ว่าจะเข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยว คนทำงาน หรือการอื่นใด การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น ถนน ป้ายจราจรที่มีภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศที่จำเป็น เป็นต้น

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอนต้องให้ความสำคัญกับการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจที่กระชับมากขึ้น เนื่องจากการเป็น AEC ทำให้เศรษฐกิจของอาเซียนมีความเกี่ยวเนื่องและเชื่อมโยงกันมากขึ้น ในด้านหนึ่งคือ การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเดียวกัน แต่ขณะเดียวกันสมาชิกอาเซียนก็ต้องแข่งขันกันเองเพื่อดึงดูดการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว ดังนั้น การบรรเทาความขัดแย้งใน ๒ ส่วนนี้จะต้องเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับประเทศไทย ต้องแข่งขันทางเศรษฐกิจกับประเทศในอาเซียน การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันจึงเป็นสิ่งสำคัญ จากการสำรวจของ International Management Development (IMD) ในปี ๒๕๔๗ พบว่าอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของไทยอยู่อันดับที่ ๒๙ จากทั้งหมด ๖๐ ประเทศ ซึ่งเป็นอันดับที่ดีขึ้นเป็นลำดับตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ อย่างไรก็ตาม หากเทียบกับประเทศในอาเซียน ไทยยังอยู่ในอันดับที่ต่ำกว่า สิงคโปร์และมาเลเซีย โดย IMD เห็นว่าไทยควรพัฒนาด้านประสิทธิภาพของภาครัฐ เช่น กฎหมายที่ส่งเสริมการแข่งขัน การแก้ไขปัญหาคอร์รัปชัน และการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอนจึงตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาด้านเศรษฐกิจเป็นอย่างยิ่ง เพื่อพัฒนาให้

ประชาชนมีความเข้มแข็งและสามารถปรับตัวได้ โดยได้รับผลกระทบจากการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)ให้น้อยที่สุด

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

การศึกษา

การศึกษาคือการพัฒนาทักษะด้านวิชาการและสังคมแก่มนุษย์เพื่อพัฒนาให้เป็นผู้มีชีวิตที่ดีงาม สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้องและเกื้อกูลแก่สังคม การศึกษาจึงถือเป็นรากฐานสำคัญของการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในสังคม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับตัวกับความเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน รวมทั้งด้านการศึกษาและภาษา องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน จึงได้จัดกิจกรรมสอนเสริมทักษะทางด้านภาษาให้แก่เด็กเล็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหน้าสถานี ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบและการดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน ได้แก่ การสอนภาษากัมพูชา และภาษาอังกฤษ โดยมีเนื้อหาเหมาะสมตามวัย เช่น การนับเลข การกล่าวคำทักทาย เป็นต้น นอกจากนี้ก็ได้จัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับอาเซียนที่เหมาะสมตามวัยของเด็กเล็ก เพื่อให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจ และสามารถปรับตัวได้กับการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ศาสนา

อาจเกิดความขัดแย้งในการเผยแพร่ศาสนาของชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในไทยมากขึ้น เช่น อาจมีการเผยแพร่ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม อาจมีการกระทบกระทั่งกันระหว่างผู้นับถือศาสนาที่แตกต่างกัน เช่น ชาวคริสต์เดินมาท่องเที่ยวในวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวและมีการลบลู่อย่างรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เป็นต้น

วัฒนธรรม

ประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN SOCIO-CULTURAL COMMUNITY) มีแผนปฏิบัติการด้านสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนระบุในแผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ที่สำคัญ คือ การพัฒนามนุษย์และการสร้างอัตลักษณ์อาเซียน ต้องสร้างความตระหนักรู้ถึงความแตกต่างในมรดกทางวัฒนธรรม เช่น มุสลิมมีอาหารที่เป็นข้อห้าม ตามธรรมเนียมบรูไนไม่มีการจับมือกับเพศตรงข้าม การใช้มือซ้ายในการส่งของหรือนามบัตรให้แก่ชาวมุสลิมถือเป็นสิ่งไม่สุภาพ เป็นต้น

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม

การบุกรุกพื้นที่ป่าอาจมีมากขึ้น ด้วยสาเหตุทั้งที่เกิดจากคนไทยและชาวต่างชาติ สาเหตุที่เกิดจากคนไทยคือการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรทำให้ที่ทำกินไม่เพียงพอต่อความต้องการ หรือการขายที่ดินให้นายทุนต่างชาติแล้วไม่มีที่ทำกินจึงต้องไปเปิดป่าใหม่ ส่วนสาเหตุจากชาวต่างชาติ อาจมีนายทุนเข้ามาทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การตัดไม้เพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ การเข้าสัมปทานเหมืองแร่ หรือทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญอื่นๆ มลพิษจากข้อเสียข้ามแดน เช่น อาจมีขยะข้ามแดน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

ปัจจุบันการประกอบอาชีพทางการเกษตร เกษตรกรนิยมใช้สารเคมีในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร อาทิ ใช้ยาฆ่าแมลง ใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชทางการเกษตร ใช้ปุ๋ยเคมี เป็นต้นเนื่องจากมีความสะดวกและทำให้

ผลิตภาพทางการเกษตรเพิ่มสูงขึ้น เพื่อให้มีปริมาณของผลผลิตเพียงพอต่อความต้องการในระบบเศรษฐกิจ ซึ่งแนวโน้มของการใช้สารเคมีในการเกษตรมีสูงขึ้นทุกปี จึงส่งผลกระทบต่อแหล่งน้ำธรรมชาติ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร และสิ่งแวดล้อม กล่าวคือ ปัญหาการตกค้างของสารเคมีในสิ่งแวดล้อมซึ่งสาเหตุเกิดจากการแพร่กระจายของสารเคมีในระหว่างการฉีดพ่น เนื่องจากสารเคมีส่วนใหญ่จะกระจายจากบริเวณของพืชที่ต้องการฉีดพ่นลงสู่พื้นและบางส่วนระเหยอยู่ในอากาศทำให้มีการสะสมอยู่ในพื้นดินและแหล่งน้ำ ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์เลี้ยง และสัตว์ในธรรมชาติในที่สุดจะส่งผลให้เกิดการสะสมของสารเคมีในห่วงโซ่อาหารและทำให้สิ่งมีชีวิตในระบบห่วงโซ่อาหารทุกระดับได้รับผลกระทบ นอกจากนี้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชจะตกค้างในสิ่งแวดล้อมแล้ว ปุ๋ยเคมียังสร้างปัญหามลพิษให้กับแหล่งน้ำธรรมชาติและความเสี่ยงทางด้านสุขภาพ เนื่องจากปุ๋ยเคมีส่วนเกินจากพื้นที่เกษตรถูกชะล้างและไหลลงสู่แหล่งน้ำ โดยเฉพาะการทำเกษตรแบบเข้มข้นการใช้ปุ๋ยเคมีในปริมาณมากเกินความต้องการของพืชยังส่งผลให้น้ำใต้ดินมีการปนเปื้อนในเตรท ซึ่งสร้างความเสี่ยงต่อสุขภาพของประชาชนอีกด้วย

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต สังคม และการบริหารจัดการ

ปัญหาสังคมจะรุนแรงถ้าไม่ได้รับการวางแผนที่ดี เนื่องจากจะมีขยะจำนวนมากมากขึ้นปัญหาการแบ่งชนชั้น ถ้าคนไทยทำงานกับคนต่างชาติที่ด้อยกว่า อาจมีการแบ่งชนชั้นกันได้จะมีชุมชนสลัมเกิดขึ้น และอาจมีพม่าทาวนลาวทาวนกัมพูชาทาวนปัญหาอาชญากรรมจะรุนแรง สถิติการก่ออาชญากรรมจะเพิ่มขึ้นอย่างมากจากชนชั้นที่มีปัญหาคนจะทำผิดกฎหมายมากขึ้นเนื่องจากไม่รู้กฎหมายเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอนต้องให้ความสำคัญกับการจัดระเบียบชุมชนสังคมและความสงบเรียบร้อยมากขึ้น เนื่องจากกฎหมายและวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติอาจมีความแตกต่างกัน ดังนั้น อาจมีการฝ่าฝืนกฎหมายจากชาวต่างประเทศในไทยมากขึ้นทั้งโดยตั้งใจและความไม่รู้กฎหมาย อีกทั้ง อาจเกิดปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด เพิ่มมากขึ้นจากการหลั่งไหลของแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในไทยมากขึ้น เมื่อมีการหลั่งไหลของแรงงานเข้ามาในพื้นที่ปัญหาด้านสาธารณสุขที่สำคัญคงหนีไม่พ้น ปัญหาโรคติดต่อต่างๆเช่น โรคเอดส์ ไข้เลือดออก SARs ไข้หวัดนก และโรคอื่นๆที่มีผลมาจากการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้ามาในไทย การค้ามนุษย์และการท่องเที่ยว ซึ่งมีความเสี่ยงต่อการปนเปื้อน การแพร่ระบาดของโรคศัตรูพืชและโรคระบาดสัตว์